

aterim
ar ne
šem
bčino
torpa-
co. Če
tako,
je po
žik).
upan
noža
oko;
asti-
nova
dine
po-
bla-
na,
te,
ar-
je
več
ide
pri

pa sprte. Saj pa sv. družina vendar nič ni
akrivila, da mora biti v arestu. Pa mi jim ne
bi tega zamerili, če je sv. družina pod ključem,
pa ker je kapela pri okrajni cesti in veliko ljudi
nemo potuje, pa ne znajo ali je skladišče po-
stane brambor ali je res občinska ječa. V drugih
občinah sedaj meseca maja imajo ljudje navado,
da hodijo Marijo moliti in imajo kapele odprte.
Naši klerikalni očetje pa še tega ne pustijo, da
bi se kapelica občanom odprla, da ne bi bilo
tako, kakor se godi ljudom, ker se hodijo jokati
na jeruzalemsko zidovje... Sedaj pa z Bogom,
gospod urednik; sedaj smo Vam razodeli naše
namere, da se bodo spolnile besede našega Iz-
rečarja, ki nas svari: Varujte se lažljivih pre-
nikov, ki pridejo k vam v ovčji obleki, znotraj
pa so zgrabljivi volkovi; po njih delih jih boste
spoznali.

Podčetrtak. — Naš zdravnik, ki je po mi-
losti božji se povzdignil ob enem na županski
prestol, še vedno brezobzirno vlada nad svojo
armado. No, sicer pa moramo vsekakor pri-
poznati, da je s svojo trmoglavostjo odjenjal v
toliko, da se seje občinskega odbora ne začnejo
več ob osmi, ampak že (1) ob — 7. uri zvečer.
Seveda se naši kimovci tudi moderni odredbi
spoštljivo klanjajo. Ta naš vladika pa se bore
malo zmeni za slavne zastopnike naše občine,
ne tudi za njih mnenja. Vedel si pa je pri-
skrbeti sovladarja. Ta mu pomaga s svojimi
nasveti v važnih stvareh iz zadrege in edino
mnenje in beseda tega svetovalca so za našega
župana v vsem odločilna. Vprašali boste: „Ka-
teri je neki, ki ga je doletela čast sedeti ob
vnožju prestola našega ljudomilega vladarja in
gledati njemu v obraz?“ — Prvega prvaškega
pokolenja je, vdova polna najlepših nad in upov,
ki se zrcalijo v divno krasnih licih rožnate barve
naše, povsod dobro znane baronice. — Toraj
pomemben zastopnik nežnega spola. Ta vdova
baronica pa se vtika v vse stvari, ki njo prav
nič ne skibe in umevno toraj — da jo vse so-
vraži kakor vrano. Polna človekoljubja in dobro-
srčnosti, pomaga v zadregi se nahajajočemu,
proti zagotoviti izdatnih obrestij. Tak nesreč-
neš, katerega je prignala največja sila k baro-
nici, se mora sedaj brezpogojno ukloniti njenim
odredbam, ja celo kontrolo nad žilodcem tega
rečca, si pridržati ta prvaška dama kot neovir-
ljivo pravico, dokler se ne reši zopet klešč te
pijavke. Naš župan dr. Breschar, kot izvrsten
paholog je pa takoj spoznal, da dičijo baronico
skrivni talenti — katerih izkoriščati bilo bi dobro.
Hitro toraj na delo! Povzdignil je baronico
zraven še na prestol kot sovladarko. Bog živi
toraj ta plemeniti parček, ki se tako veliko-
dušno žrtvuje za procvit naše občine! Poroč-
čati še moramo, da naš „purgermajster“ kaj
rad kali nočni mir. Vsalet tega se je preselila
c. kr. pošta iz poslopja, v katerem dr. Breschar
po noči najbrže prebira zgodovino starih padrov,
in se nastanila v zgornjem delu našega trga.
Opisati hočemo prihodnjič tega tako nenadoma
našemu trgu postalega vladiko dr. Brescharja
kot zdravnika. Sicer ne glede njegove zdravniške
usposobljenosti, pač pa njegovo humanitetno ob-
čevanje s svojimi klienti.

Narodnjaki.

Iz Črešnic v konjškem okraji. V svojem
časniku si župnik Ogrizek podstopi predržno
trditvi, da so to že zdravnej ovržene laži, da bi
on kedaj bil v Črešnicah brez dovoljenja iz
cerkvenega lesa drva prodajal. Tedaj to, kar cela
fara ve in je priča, in se mu je konečno uradno
prepovedalo, se duhovnik Ogrizek ne sramuje
ponovljajno in trdovratno vtajiti! Pa kakor se
sluši in bere, si on to pravico že tudi v
Dramljah prilastuje. Tembolj pa ko Ogrizek to
dejstvo taji, tembolj on sili, da se mu dokaz
vnovič ponovi. — Drugič kdor se njemu kot
samemu Bogu brezpogojno ne ukloni, ali celo
zoperstavi, tistega župnik Ogrizek kar za umo-
bolnega, znorelega i. t. d. povsod razglašuje in
ga v preiskovanje k sodniji tira. Tako je nekatere
ta usoda v Črešnicah zadela, pa tudi v Dramljah
po Ogrizeku ne bo lahko izostala. Tretjič do-
kazano pa je, da je ravno Ogrizek zbog same
prenapete domišljije kot duhovnik, kojemu bi se
ne smelo ničesar nasprotovati, na umu bolan in
toraj čez mero prevzet in brezpogojno zapo-
vedujoč, kojo slabost in strast ne le vsi in
povsod z njim občujoči župljani, temveč tudi

njegovi predpostavljeni prebričko čutijo! — Pa
kakor se morajo celo najvišji zapovedniki vdati
in se po ljudstvu ravnati, tembolj se bo moral
tudi župniček Franček Ogrizek ponižati, če bo
hotel v lepem miru in po poklicu živeti, ne pa
se kot najbolj svetega in ljubeznivega hlinit.

St. Jakob v Rožni dolini. Dragi bralci „Sta-
jerca“, vam je St. Jakob že dobro znan in tudi
mi naprednjaki poznamo tukajšno črno drubal.
Dne 28. maja je bil v „narodnem domu“ neki
slavni zbor. Tam je bilo nekaj mož, kateri so
bili pri staremu županu Kobentarju v občinskemu
odboru in tudi par novakov. Bil sem tudi jaz
zraven. Seveda g. Ražun ne sme izostati. Stra-
šansko se je govorilo, ker je bilo že proti polnoči
in so bili že vsi do vrha narkani. Da boste pa
čitatelji „Šajerca“ vedeli, hočem vam par ime-
nitnih govorov od teh slavnih možakov napisati.
— 1. govor seveda Ražun! Rekel je m. dr.
„Skoraj bi obupal ali obnemogel, če bi ne videl
še en par mož okoli mene; nič ne de, če sem
obrekovan, nič ne de, če pravijo, „Hetzpaffe von
St. Jakob“, nič ne de, če pravijo, da sem lažnik;
saj ne čutim, ker imam predebelo kožo. Za ma-
terni jezik se bomo borili in za naš narod“...
Vpil je, da so se kar aline cedile in je bil že
čisto brez glasu. Potrebnejše bi bilo, da bi bil
naredil pridigo dopoldne pri drugi sv. maši, ko
je bila polna cerkev ljudi! 2. govor župana Ma-
yerja: „Resnica je, da se je v St. Jakobski občini
steber podrl, ker je bil spokan, ker je stal slabo,
ker je bila votlina. Tega nismo krivi mi, tega
ni kriv občinski svet, ampak tega je Kobentar
sam kriv, da je telebil; zavolje tega nam ni
treba obupati, ker imamo en drugi steber in to
so naš župnik Ražun“... Hmhm! Jaz pravim
da na tak steber, kateri že leži, ni treba več
podpirati, in tudi mislim, da ta drugi steber tudi
ne bo stal dobro, ker je ta steber stal več let
zraven podrtega stebra. Tako pazite tudi na
drugi steber, vi prvaki, z čbema očesoma ne pa
koj z enim ali pa z nobenim... No, tako pri-
demo do 3. govora, ki ga je držal mežnar Le-
puschitz. Rekel je: „Zahvaljujem za to čast in
izročim besedo drugemu, ker valed svoje bolezn
ne morem govoriti. Govorilo se je o neki ovčici,
katera se je od nas odletela in ta je bila krščena
po imenu Anton Jelenik“... Mežnar v St.
Janžu, to ja ni res! Zakaj se je ta ovčica od-
letela? Zato, ker sta Tone in Grill vprašala in
razjezila Nagelna Matevža, kje je račun in kje
je denar od kraja St. Jakob. Zato je bilo tako
veselje, ko so se zgubljene ovčice zopet pridru-
žile, da je od samega veselja Grill v mizo bil
in 4. govor držal tako-le: „Zelo dobro se meni
zdi in veseli me, da ste me k tem zboru ali
k tej seji povabili, ker je tako zanimivo; in zdaj
če župnik zahtevajo, da pride vsak narodnjak v
„narodno gostilno“ in če je mogoče vsak večer
in če župnik zahtevajo, tako pridite vsi!“ —
Bog se vsmili takih govorov, če bi jih mogel
večkrat slišati... Toraj borili se bomo! Na-
prednjaki bodimo pripravljeni, in ti, Kobentar,
čitaj to številko, ker imeli so te prvaki, tvoji
nekdanji največji lakaji, pod klopi! Ne zamerite,
čitatelji, ker je slabo sestavljeno, kajti govorjeno
tudi ni bilo boljše... Več naprednjakov.

Bistrica v Rožu. Tukajšnje občinske volitve,
ki so se pred kratkem vršile, in so končale s
popolno zmago naprednjakov, pokazale so tudi
nekatero uradniške gospodeke v pravi luči. Gre
se za dva uradnika davčne oblasti, ki sta v vo-
lilni borbi tako strankarsko za prvaške kleri-
kalce delovala, da pač nimata več pravice, ime-
novati se zaupljive državne uradnike. Vso njuno
postopanje je kazalo jezuvitično skrito stran-
karstvo za črnuhe. Naprednjaki smo napravili
enkrat poiskus, da bi po privatni poti na c. k.
davkariji v Borovljah nekaj glede davčnih pre-
pisov izvedeli. Ali prvaški gospod Hotujec je
tako sitno pričel izpraševati: „Ali ste zastopnik
javne oblasti“ itd. Prvaki pa so bili nabasani z
informacijami o najmanjših davčnih zadevah in
so se pri reklamiranju kakor tudi pri volilnem
prizivu z njimi bahali. Sklicevali so se tudi na-
ravnost na c. k. davčni urad v Borovljah. Mi
torej ne vemo, ali pomenita črki „k. k.“ = kai-
serlich-königlich, ali pa = klerikal-konservativ! ?
Uradne osebe imajo interese vseh davkoplače-
valcev varovati in je tako strankarsko postop-
panje naravnost kaznjivo. Sicer pa dajejo ti

prvaški uradniki ljudem tudi „pojasnila“, ki na-
pravijo v nejasnih glavah še več nezadovoljnosti,
nezaupanja in sovražstva proti Nemcem in Nem-
cem prijaznim naprednjakom. Kaj pomeni n. p.
to, Vi famozni g. Hlebšar ali pa Vi Hotujec, da
označita davčno vsoto kranjske industrijske
družbe ljudem vedno nižje, kakor znaša re-
snično? S tem prinašata c. k. okrajno gla-
varstvo v besedičenje, kakor da bi oddalo stran-
karsko sodbo, ker je v tej zadevi po temeljiti
preizkavi za naprednjake odločilo. Poleg tega se
hujša s takim počenjanjem ljudi, ki iščejo tam
nedovoljena pojasnila in se zaletavajo potem z
glavo v zid; te bebci se sklicavajo potem vedno
na informacije, ki jih dobijo pri c. k. davčnem
uradu v Borovljah. Kaj pomeni nadalje to, ako
se mora čakati pri c. k. davkariji na prepise v
posestniških zadevah celo leto dolgo, ako se gre
za naprednjaka? Pred kratkem pa se je ne-
kemu do kosti črnemu klerikalcu, ki si je pri-
dobil posestvo, ta prepis takoj naredil! To je
strankarstvo, pri oblasti pa bi moralo
veljati nestrankarstvo! Ne vemo, kaj dobiva g.
Hlebšar za to počenjanje od črnuhov. Mož je
itak dekile za vse — pomagač za črnuhe, „kor-
meister“ nekega pevskega društva, zavarovalni
agent itd. Vemo pa, da se mož od občin pusti
plačevati za stvari, katere se pri drugih uradih
brezplačno preskrbi. Mi pa nočemo nadalje trpeti,
da bi uradniki, ki širijo nezaupanje ravno naj-
večjih davkoplačevalcev, našim političnim nasprot-
nikom pri njih ruvanju pomagali. Posvetili bo-
demo odločno v ta brlog! Vun z krtovi, da osta-
nejo naši travniki čisti! C. k. finančna direkcija
naj bi take škodljive uradnike odstranila, kajti
drugače si bomo na drugi način pomagali.
Proč z njimi!

Ob priliki

60 letnice našega cesarja se priredi dne 18. junija 1908 ob 4 uri popoldne veliko ljudsko tombolo v Ptuj.

v mestnem parku.

Mano dobitkov. Dobre pijače in jedila. Postav-
ljeno bodejo barake.

Dobiček se porabi v dobrodelne namene.

Novice.

Klerikalni poštenjaki. Glavni list vseh slo-
venskih klerikalcev je ljubljanski dnevnik „Slo-
venec“. List je pisan od duhovnikov, — du-
hovniki ga naročajo, razširjajo, priporočajo, —
duhovniki pravijo, da bode vsakdo večni blagor
izgubil, ako ne naroči „Slovenca“... Ali besedo
o „resnici, hčerki božji“ ta list ni nikdar poznal.
Vsaka številka prinaša toliko zavijanj, jezuvit-
skih lažij, farovski predznostij, da se človek
vpraša, je-li pišijo „Slovenca“ s tinto ali z gnoj-
nico. Naravno, da je „Slovenec“ tudi mnogokrat
tožen. Zdaj ga toži dr. Gregorin iz Trsta. Gre-
gorin je sam prvak in zagrižen nazadnjak. Ali
„Slovenčevci“ menijo, da je še premalo črn, in
so ga zato blatili z navadnimi svojimi lažmi. Dr.
Gregorin je valed tega tožil in napisal obenem
sledeče zanimive vrstice: „Samo s tožbo zamo-
rem listu odgovarjati, ki je dosegel v častikraji
rekord ne samo na Slovenskem, temveč v Av-
striji sploh. Kajti v zadnjem času se je vložilo
proti „Slovencu“ 13 tožb zaradi žaljenja časti.
V 10 slučajih je prosil „Slovenec“ za odpustanje
in je vse prekalal ter se s tem kazni izognil,
3 tožbe pa še niso rešene... Iz tega se torej
vidi, da je bil glavni list slovenskih duhovnikov
v zadnjih mesecih 13 krat zaradi žaljenja časti
tožen, da je 10-krat svoje obre-
kovanje prekalal, da je torej ta list
resnično prekosil vse cunje v lopovski umaza-
nosti! Fej!

Mladina. — ta je bodočnost! Že v starih
časih so priznali ta nauk in višek državne mo-
drosti je bila dobra vzgoja mladine. Občudovati
moramo, koliko so žrtvovali n. pr. staroveški
Grki za vzgojo svoje mladine... Kako je danes?
No, — i danes čujemo vabljuje glasove za mla-